

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 19. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm943/facsimile.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

maatte selv vi, som tale forbi vi troe, fortviøle om at virke noget Gødt i Stalekirken; thi naar alle Formularerne var usrovigelige, vilde vor Prædikens Overensstemmelse med dem kun see ud som en Skogstøb, tænktende Mand maade besitte sig paa, for ei aabenbar at blive til Spot.

Det nytter ikke, om Nogen vil sige, det Samme er Tilfældet nu, thi det er ikke sandt. Vel har vi nemlig foreskrevne Formularer, og det var meget bedre, vi ingen havde, men de har dog saalænge været opgivne af Menigheden, at hele Folket veed, Man behøver i det Hele slet ikke at følge dem, uden Man selv vil, og hvor en enkelt Udtagselse i de sidste Aar fandt Sted, sørgede det dog vel hverken Præstens Agtelse eller Menighedens Tillid, saa naar Man nu, istedenfor at raade Nød paa den nærværende Mislighed, vil gætte den langt værre, da maa Man ikke beraabe sig paa Fortidens Mislighed.

Men, siger Man, hvorledes raade Nød paa Præsternes religiøse og theologiske Menighed, der ei lader sig have, uden ved at foreskrive Formularer, hvorved „den Kære, Kirken vedliender sig, sikres, og Kirkens Eenhed under de uundgaaelige Divergenser vedblive holdes;“ men her maa jeg aller spørge: hvilken Kirke? og dertil soie: hvilken Siltkring! hvilken Eenhed! I hvilken Kirke har Hr. Biskop Mynster fundet de Formularer, han selv har forfattet og hvoraf Een vilde adfille os baade fra den eneste, sedsseva-

rende og den Lutherske Kirke? og sikres nogen Kirkens Kære derved, at Præsterne, skiondt de lærer derimod, oplæse nogle Formularer, som de har Lov at sige, de har intet Ansvar for? Er ikke Formularerne i saadanne Munde litter „Gravtaler“ eller rettere, som foreskrives, Gravskrifter over den Tro og Kærdom, de betegne, saa hvis de sikre dem Noget er det dog kun en aaben Begravelse i Kirken af Kall og Sten!

Vilse vi derfor ingen anden Udvei til at sikre dem, der vil blive i Huset „gjort uden Hænder“ i den Luthersk-Christelige Kirke, dens Tro og Kærdom, og dem, de levende, troende Mennesker, der (og saa efter den Augsburgske Confession) udgiør Kirken, dem er det dog vel, og ei Stenstærkernes eller Alterbogens Orthodori, vi vil sikre, da var det upaatvivelig langt bedre at lade Alt blive ved det Gamle, end at paahvinge Præsterne en ny forordnet, uskravelig Alterbog, der aldrig kunde blive saa Luthersk, at jo dens Ord paa spskende Læber blev til Forargelse, og kunde aldrig stadfæstes saa stærk, at den jo snart vilde afløses af en anden ny, forordnet, uskravelig Alterbog i en ganske anden Stil. At det nemlig blev Hr. Biskop Mynster, der kom til at forberede den ny Alterbog, Hr. Stiftsprovst Clausen krævede som aldeles nødvendig, maa vi jo kalde et sært Tilfælde, lykkeligt eller ulykkeligt, og var de største Daarer, om vi tænkte, at dermed var Sagen afgjort, da Modpartiet jo vilde finde det tusind Gange lettere at afløse

